

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 941/2020
28.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дениса Мурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К.бр.292/18 од 10.03.2020. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1.бр.204/20 од 20.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дениса Мурића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К.бр.292/18 од 10.03.2020. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1.бр.204/20 од 20.07.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К.бр.292/18 од 10.03.2020. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 2 месеца по правноснажности пресуде, а у случају да се иста не може наплатити ни принудним путем суд ће је извршити тако што ће сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити за један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 101.710,00 динара, као и да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Приватни тужилац ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу ЗКж1.бр.204/20 од 20.07.2020. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Основног суда у Лебану К.бр.292/18 од 10.03.2020. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је Виши суд у Лесковцу окривљеног АА обавезао да приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка исплати новчани износ од 82.210,00 динара у року од 30 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења, док су одбијене као неосноване жалбе и то у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА и у целости жалбе окривљеног АА и приватног тужиоца ББ и његовог пуномоћника, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Денис Мурић, због повреде одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП у вези члана 170. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуду Вишег суда у Лесковцу ЗКж1.бр.204/20 од 20.07.2020. године и предмет врати на поновни поступак и одлуку по жалби или да преиначи у целини пресуде Основног суда у Лебану К.бр.292/18 од 10.03.2020. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1.бр.204/20 од 20.07.2020. године тако што ће у односу на окривљеног на основу члана 422. тачка 2) ЗКП донети одбијајућу пресуду или на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослобађајућу пресуду, као и да на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује на повреду одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП у вези члана 170. став 1. КЗ, истицањем да-како дело за које је окривљени оптужен и осуђен по закону није кривично дело, то га је стога требало ослободити од оптужбе. По ставу браниоца, у опису кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, које је окривљеном стављено на терет и за које је правноснажно оглашен кривим, није наведен битан елемент бића предметног кривичног дела и то „ко увреди другог“, а што самим тим искључује постојање овог кривичног дела, при чему навођење приватног тужиоца у диспозитиву приватне тужбе да је окривљени изношењем спорних речи повредио част и углед приватног тужиоца по ставу браниоца није довољно за постојање кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ. Поред тога, у захтеву се истиче и да-како у конкретном случају недостаје субјективан елемент кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, а то је да се из начина изражавања и других околности види да је дело учињено у намери омаловажавања приватног тужиоца, то, и у случају да се прихвати да је окривљени

изговорио инкриминисане речи приватном тужиоцу, а што би по браниоцу једино могло бити у циљу заштите свог оправданог интереса, окривљени по ставу браниоца не би могао бити оглашен кривим, јер су испуњени услови за примену одредбе члана 170. став 4. КЗ која представља основ искључења постојања предметног кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Маријане Радованић били су предмет разматрања Вишег суда у Лесковцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Лебану К.бр.292/18 од 10.03.2020. године. Виши суд у Лесковцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 3 и 4 другостепене пресуде ЗКж1.бр.204/20 од 20.07.2020. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

И по налажењу Врховног касационог суда, како је у чињеничном опису кривичног дела, утврђеном у изреци правноснажне пресуде, јасно наведено да је окривљени АА дана 05.11.2018. године на заказаном рочишту у Основном суду у Лебану у предмету П.бр.891/18 код судије Милисава Спасића, у очекивању потписивања записника, обративши се приватном тужиоцу ББ речима „Ти си малоумни човек“, а које речи је потом поновио, повредио част и углед приватног тужиоца, то, дакле, несумњиво произилази да је окривљени критичном приликом увредио приватног тужиоца, због чега се у описаним радњама окривљеног стичу сва битна законска обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим, тако да се супротни наводи браниоца окривљеног оцењују као неосновани. Сходно овој оцени Врховног касационог суда нема основа ни за примену члана 170. став 4. КЗ, како то неосновано тврди бранилац окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да побијане пресуде не садрже разлоге о одлучним чињеницама, а и они разлози који су дати су нејасни, међусобно противречни и усмерени искључиво у корист приватног тужиоца, те да постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног наводи и да осим исказа приватног тужиоца и чланова његове породице - супруге и сина, које је суд погрешно ценио као уверљиве и међусобно сагласне, ни

један други изведени доказ не указује на несумњив начин да је окривљени критичном приликом изговорио инкриминисане увредљиве речи приватном тужиоцу, нити то произилази из записника Основног суда у Лебану са парничног рочишта одржаног дана 05.11.2018. године, при чему је суд неправилно одбио доказни предлог окривљеног да се испитају сва лица која су критичног дана присуствовала наведеном рочишту, а који наводи браниоца окривљеног у битном представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дениса Мурића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић